

sværtbyggede Proprietærer sig og tolkede i et rullende Foredrag Selskabets Tak til Provst Tønnen for hans velsignelsesrige Virksomhed i Sognet. Et Øjeblik truede han med at komme ind paa en nærmere Drøftelse af de alvorlige Spørgsmaal, som Tønnen let havde strøffet, idet han fremkastede en Bemærkning om disse „Tidens nedbrydende Tendenser“, som Provsten her lykkeligvis var et saa kraftigt Værn imod. Men da han i det samme kørte fast, som om hans Ordforraad paa én Gang var sluppet op, afsluttede han brat med at foreslaa en Skaal for Provst Tønnen og Frøken Ragnhild.

Efter at man atter havde rejst sig og klinket, blev Stemningen friere blandt Gæsterne; og da tilsidst Desserten — en mægtig Plumbudding — blev bragt flammende ind paa Bordet, brød Tilfredsheden snart ud i en almindelig Livlighed.

Men da slog ogsaa Dyr læge Aggerbølles onde Time. Plumbudding var en af hans Livretter, og desuden begyndte nu Karaflerne med de hede Vine at gaa rundt. Tillige var han saa uheldig lige over for sig at have et slet Eksempel i den lille grisetykke Proprietær, der under hele Maaltidet sad med samme gnavent forslugne Mine og „huggede i sig som en Bændelorm“ — som Aggerbølle senere